

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: La Retoucherie de Manuela S. L.

Strona pozwana: La Retoucherie de Burgos S. C.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Burgos — Wykładnia art. 5 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21) — Wyłączenia grupowe — Niewyłączone naruszenia konkurencji — Warunki nałożone na kupującego po zakończeniu umowy franczyzy — Pojęcie „pomieszczeń i terenu, na którym kupujący działał w czasie trwania porozumienia”

Sentencja

Artykuł 5 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 [WE] do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że fragment zdania „pomieszczenia i teren[...], na którym kupujący działał w czasie trwania porozumienia” dotyczy tylko miejsc, na których towary lub usługi kontraktowe są oferowane do sprzedaży, a nie całości terytorium, na którym te towary i usługi mogą być sprzedawane na podstawie umowy franczyzy.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 stycznia 2013 r. — Enviro Tech Europe Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, Enviro Tech International Inc.

(Sprawa C-118/12 P) (¹)

(Odwwołanie — Dyrektywy 67/548/EWG i 2004/73/CE — Klasyfikacja, pakowanie, i etykietowanie substancji niebezpiecznych — Klasyfikacja bromku n-propylu)

(2013/C 108/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enviro Tech Europe Ltd (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i E. Manhaeve, pełnomocnicy), Enviro Tech International Inc.

Przedmiot

Odwwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-291/04 Enviro Tech Europe Ltd i Enviro Tech International, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, w którym Sąd oddalił skargę dotyczącą, po pierwsze, żądania stwierdzenia częściowej nieważności dyrektywy Komisji 2004/73/CE z dnia 29 kwietnia 2004 r., dostosowującej po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania, i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 152, s. 1) w zakresie, w jakim dyrektywa 2004/73 sklasyfikowała bromek n-propylu w wykazie substancji „wysoko łatwopalnych”, oraz po drugie, żądania naprawienia szkód poniesionych rzekomo przez skarżące — Interes prawny — Brak indywidualnego oddziaływania

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Enviro Tech Europe Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 15 listopada 2012 r. — Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH przeciwko Komisji Europejskiej, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG, Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG

(Sprawa C-145/12 P) (¹)

(Odwwołanie — Pomoc państwa — Interes prawny — Wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego — Umorzenie postępowania)

(2013/C 108/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez Müller i J. Dammann de Chaptó)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG, Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG C. (przedstawiciel: adwokat C. von Donat)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie T-407/09 Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft przeciwko Komisji, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącą odwołanie, mającą za przedmiot z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności rzekomej decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 29 lipca 2009 r. stwierdzającym, że niektóre umowy zawarte przez skarżącą, dotyczące sprzedaży mieszkań w ramach prywatyzacji mieszkań komunalnych w Neubrandenburg, nie są objęte zakresem zastosowania art. 87 ust. 1 WE, oraz z drugiej strony żądanie stwierdzenia bezczynności Komisji w rozumieniu art. 232 WE, gdyż nie zajęła stanowiska co do tych umów na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1) — Naruszenie art. 263 akapit czwarty i art. 265 TFUE oraz prawa do skutecznego środka prawnego — Niewystarczające uzasadnienie postanowienia Sądu

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie odwołania zostaje umorzone.
- 2) Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Komisja Europejska, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG i Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG pokrywają własne koszty związane z niniejszym odwołaniem.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-154/12) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 — Artykuł 16 — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Artykuł 51 — Nałożenie opłaty produkcyjnej — Ważność — Brak podstawy prawnej — Brak jasnego i jednoznacznego uzasadnienia — Naruszenie zasady niedyskryminacji — Naruszenie zasady proporcjonalności)

(2013/C 108/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Ważność art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 58, s. 1) — Wykładnia art. 37 ust. 2 WE i art. 253 WE — Nałożenie opłaty produkcyjnej na sektor „cukier — buraki” — Brak podstawy prawnej — Brak jasnego i jednoznacznego uzasadnienia — Dyskryminacja względem innych branż, jak też innych sektorów rolnych i niewolnych — Naruszenie zasady proporcjonalności

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i art. 51 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenia o jednolitej WOR).

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 17 stycznia 2013 r. — Verenigde Douaneagenten BV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-173/12 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 220 ust. 2 kodeksu celnego — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Niewłaściwe przedstawienie faktów — Przywóz surowego cukru trzcinowego)

(2013/C 108/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Verenigde Douaneagenten BV (przedstawiciel: S. Moolenaar, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Burggraaf i L. Keppenne, pełnomocnicy)